

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 3 grudnia 1997 r. w sprawie określenia wysokości opłat za uprawnienia przewozowe w międzynarodowym transporcie drogowym, trybu ich wnoszenia oraz jednostek upoważnionych do ich pobierania (Dz. U. Nr 148, poz. 992 oraz z 1999 r. Nr 22, poz. 210, Nr 53, poz. 565 i Nr 88, poz. 995) w § 3 wprowadza się następujące zmiany:

1) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zmianie nazwy posiadacza koncesji,”;

2) dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) zmianie posiadacza koncesji powstałego w wyniku komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych,”;

3) w pkt 9 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) zmianie formy działalności przedsiębiorcy na skutek dostosowania formy dotychczasowej działalności prowadzonej przez wspólników spółki cywilnej do wymogów wynikających z odrębnych przepisów, pod warunkiem że ulegnie zmianie wyłącznie treść koncesji wynikająca z tego dostosowania

— pobiera się opłatę w wysokości 100 zł od każdego uprawnienia (koncesji).”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Transportu i Gospodarki Morskiej: *J. Widzyk*

143

WYROK TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 13 lutego 2001 r.

sygn. akt K. 19/99.

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Ferdynand Rymarz — przewodniczący,

Lech Garlicki,

Stefan J. Jaworski,

Wiesław Johann,

Jerzy Stępień — sprawozdawca,

protokolant: Joanna Szymczak,

orzeka:

1. Art. 17 ust. 2 w związku z art. 17 ust. 1 pkt 3 i 6 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 54, poz. 572 i Nr 83, poz. 931 oraz z 2000 r. Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1103 i Nr 116, poz. 1216) — w zakresie, w jakim nakłada na kontrolowanego obowiązek nieodpłatnego wykonania czynności w nich określonych,

— jest niezgodny z art. 2 i art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;

— jest zgodny z art. 64 ust. 2 Konstytucji.

2. Art. 17 ust. 2 w związku z art. 17 ust. 1 pkt 5, 7 i 8 ustawy powołanej w pkt 1 jest zgodny z art. 2, art. 31 ust. 3 i art. 64 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Ferdynand Rymarz

Lech Garlicki
Wiesław Johann

Stefan J. Jaworski
Jerzy Stępień

po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2001 r. na rozprawie sprawy z wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich, z udziałem umocowanych przedstawicieli uczestników postępowania: wnioskodawcy, Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, Ministra Finansów i Prokuratora Generalnego, o wydanie orzeczenia stwierdzającego, że art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. Nr 100, poz. 442 z późn. zm.) stanowiący, że czynności wymienione w art. 17 ust. 1 pkt 3, 5, 6, 7 i 8 tej ustawy kontrolowany jest obowiązany, na żądanie inspektora kontroli skarbowej, udostępnić bądź wykonywać nieodpłatnie — pozostaje w sprzeczności z art. 2, art. 31 ust. 3 i art. 64 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

144

WYROK TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 19 lutego 2001 r.

sygn. akt SK. 14/2000.

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Marian Zdyb — przewodniczący,

Krzysztof Kolasiński,

Biruta Lewaszkiewicz-Petrykowska,